

11 Л
Вс братска за друга и слога и лю; овъ,
оседнали, сега спокойно те живе гъ . . .

11 11 68 L'a

Напети къщици се угледно белеятъ
и радватъ погледа тамъ съ охолний си видъ;
като кованъ герданъ се вие зидъ до зидъ,
градини сенчести и равни бели двори
опасвайки, далечъ до тъмното предгоре,
на Луда Яна по ронливий низъкъ брягъ.
Подъ стрехи плочени прозорци съ изгледъ драгъ
изничатъ, сякаше поставени на стража,
да чакатъ гостъ изъ пътъ кога ще се покаже,
та още отдалечъ да му вестѣтъ вестѣта —
че зарадъ него сж отворени врата,
че домакините, съ приветлива усмивка
сж му приготвили трапеза и почивка.

И гости всеки день прихождатъ въ Каменградъ.
Че въ средногорский край най-шуменъ и богатъ
пазарь се сбира тукъ — и селени ступани
за него отдалечъ се стичатъ и граждани
на него всички си потреби за дома
купуватъ. Презъ града надлъжъ, като тъсма,
дюгени се редѣтъ. И работата спорно
подъ ударни ръце насмогва. Неуморно
тамъ заедно радѣтъ и мъже и жени, —
отъ ранна утрина до късни тъмнини,
совалка тукъ дрънчи, тамъ чуковете тракатъ,
тукъ шавятъ кожи, тамъ пашкулите разтакатъ —
и веселъ говоръ вредъ при веселия трудъ
не сяква . . . Презъ гори и презъ поля прочутъ
е Каменградъ: навредъ по шумни панаири
най-вече стоката тъдявашна се дири,
стои на първи редъ и горнѣо се цени.
Каменоградщите на четири страни
разнесли сж по святъ завидната му слава,
вънъ отъ пределите на турската държава,
чакъ до Саксония, Масъръ и до Ширазъ.